

Simon Everett

Í FÓTA- SPORUM PÁPANS

Pápin var skipari umborð á Leicester City, sum lá á Havnarvág, tá Lincoln City varð bumbaður av týskum flogfari

DANJAL AV RANA

Í farnu viku vitjaði Simon Everett úr Onglandi í Føroyum. Pápi hansara, Frances Arthur Everett, var umborð á vápnaða trolaranum Leicester City, ið skuldi verja sjókið um Føroyar. Vápnaðir trolarar vóru júst hetta, trolarar, sum vóru tiknir av enska hervaldirum til nýtslu í krígunum.

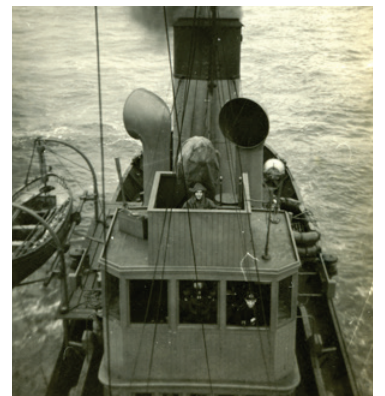
– Trolararnir vóru væl egnaðir til at sigla í norðsjónum og norður til Íslands og tí ynskti enska sjóverjan at nýta trolarar í krígsfórsluni, millum annað til at rudda minur og leita eftir kavbátum. Fremsta endamálið var at tryggja farleiðina millum Ísland og Ongland, sigur Simon Everett.

Pápi hansara hevði verið skipari í handilsflotanum, men tá kríggj brast á, varð hann kallaður til krígstænastu og gjørdist partur av Royal Navy Reserves, ella sjórænarunum hjá Churchill, sum teir eisini vóru nevndir.

Hann greiðir frá, at pápi hansara var umborð á Leicester City krígsárini og var í Føroyum og Íslandi meginpartin av tíðini, og at hann tosaði ofta um Føroyar og vakurleikan her.

– Pápi hevði nógvar myndir frá tíðini í Føroyum og eg eri uppvaksin við hesum myndunum og søgunum úr Føroyum, sigur Simon Everett.

Tað er serliga ein søga, sum Frances Arthur Everett ofta plagdi

**Eg vildi fylgja í
fótasporunum
hjá pápa mínum
og endurskapa
søgurnar, eg
hoyrði sum barn»**

at siga frá. Ein dagin, hetta var 20. Februar 1941, skrivar Niels Juel Arge í stórverkinum Stríðsárini 1940-1945, tá Leicester City og partrolarin, Lincoln City, lógu á Havnarvág, komu tvey týsk Heinkel bumbuflogfør yvir Velbastaðháls. Maskinbyrsurnar og kanóninar í Havn, umframt vápnadu trolararnir báðir, fóru beinanvegin at skjóta eftir flogførunum, sum svaraðu aftur. Annað flogfarið snaraði og flýddi eystur í hav, meðan hitt snaraði vestur undir Glyvursnes, men vendi síðani aftur. Komin oman í Álaker

slepti flogfarið tveimum 250 kilo bumbum, sum allarhelst vóru ætlaðar oljutangunum, men rakti ikki.

– So kom tann triðja bumban, ið var ætlað Lincoln City. Í fyrstani tóktist tað, sum hon rakti; men so var ikki. Hon fór tó tætt niður við borðinum. Nøkur sekund gingu. So brast hon, og trolarin lyftist upp úr sjónum og brotnaði av um tvøran. Alt huldust nú í sjóroki og dampi eina løtu, og tá ið av var rokið, var eingin Lincoln City at síggja, skrivar Niels Juel Arge í øðrum bindi av Stríðsárini 1940-1945. tta

mans lótu lív í álopinum, men føroyingar vóru skjóttir til havs at bjargað restini av manningini, hóast týsku flogfórini enn skutu eftir teimum.

Flogfarið legði síðani leiðina inn á Skálafjørðin, har tað royndi at bumba tangaskipið War Pindari, sum lá har. Bæði frá Skansanum í Havn og av Skálafjørðinum varð skotið eftir flogfarinum, sum at enda leitaði sær norðureftir og mátti neyðlendauttan fyri Gøtugjógv. Teir fyra menninir umborð á flogfarinum vóru tiknir til fanga. Ein gøtumaður bjóðaði teim-

